

Arrest

nr. 81 087 van 14 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 24 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 18 februari 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat E. THYS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, komt op 3 december 2007 België binnen en dient op 3 december 2007 een asielaanvraag in.

Op 4 maart 2008 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 30 juli 2008 met nr. 14 703 worden aan verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Bij

beschikking van de Raad van State van 10 september 2008 met nr. 3345 wordt het cassatieberoep niet toelaatbaar verklaard.

Op 7 augustus 2008 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 9 oktober 2008 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 5 november 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Verzoeker dient op 11 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen vreemdelingenwet (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 19 oktober 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Op 30 december 2010 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 1 februari 2011 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Op 7 februari 2011 wordt de beslissing van 19 oktober 2010 en het daarmee samenhangende bevel om het grondgebied te verlaten, ingetrokken.

Op 8 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag van 11 december 2009 ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 11.12.2009 werd ingediend en geactualiseerd werd op 01.07.2010 door :

H., T. (R.R.: 085092553974)

nationaliteit: Bangladesh

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij A. H. dd. 04.12.2009 voorlegt, hebben wij -na een grondige studie van het administratief dossier- moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft en dit sinds 31.03.2007. Uit de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 04.03.2008 blijkt het volgende: “ U bleef ondergedoken tot 16 november 2007, de dag dat u Bangladesh verliet.” Hieruit blijkt dus dat betrokkene zelf toegeeft dat hij niet in België verblijft sinds 31.03.2007, waardoor hij geen aanspraak kan maken op regularisatie op basis van criterium 2.8B. daar zijn ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007 niet vaststaat.

Het feit dat betrokkene sinds 2007 in België verblijft, goed geïntegreerd zou zijn, Nederlands zou leren, getuigenverklaringen, een attest van een cursus maatschappelijke oriëntatie en een verklaring van aanmelding bij het Huis van het Nederlands voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de duurzame lokale verankering van betrokkene,

doet dit niets af aan den voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Verzoeker beweert dat hij naar België is gekomen wegens de politieke, sociale en humanitaire situatie in zijn land en dat hij in zijn land van herkomst geen regelmatig leven kan opbouwen en er geen toekomst heeft doch hij legt geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkene wegens de politieke, sociale en humanitaire situatie naar België is gekomen en in zijn land van herkomst geen regelmatig leven kan opbouwen en geen toekomst zou hebben volstaat niet om als grond voor regularisatie aanvaard te worden. Bovendien voegt betrokkene geen enkel nieuw element toe aan de elementen die hij reeds tijdens zijn asielprocedure naar voor bracht en die niet weerhouden werden door de bevoegde instanties. De elementen ter ondersteuning van huidig verzoek om machtiging tot verblijf wettigen bijgevolg geen andere beoordeling dan die van deze instanties.

Betrokkene haalt tevens nog aan dat hij valt onder de vernietigde instructies van 19.07.2009 op basis van andere prangende humanitaire redenen. Als andere prangende humanitaire situatie haalt betrokkene aan dat hij in zijn eigen land geen kansen maakt terwijl hij in België een nieuw leven kan opbouwen met tewerkstelling. Deze feiten vormen echter geen grond voor regularisatie, zoals hierboven beargumenteerd, en kunnen dan ook niet als prangende humanitaire situatie worden beschouwd.

Wat het inroepen van art. 8 van het EVRM betreft dient er opgemerkt te worden dat dit artikel hier niet van toepassing is daar betrokkene niet aantoonde dat er nog andere familieleden van hem in België verblijven. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

Wat betreft de aangehaalde elementen, namelijk de bewering dat verzoeker naar België is gekomen wegens de politieke, sociale en humanitaire situatie in zijn land en dat hij geen regelmatig leven kan opbouwen in zijn land, de bewering dat betrokkene zich in een prangende humanitaire situatie bevindt daar hij geen kansen maakt in zijn eigen land en de vermeende schending van art. 8 van het EVRM dient er opgemerkt te worden dat uit de aanvraag art 9bis niet kan worden opgemaakt welke van deze elementen nu bij de ontvankelijkheid (lees: buitengewone omstandigheden), dan wel bij de gegrondheid van het verzoek horen. Art. 9bis van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft het over buitengewone omstandigheden om een aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen bij de burgemeester van de woonplaats waar hij verblijft in België en niet om een verblijfsmachtiging te verkrijgen in het Rijk. Er dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds buitengewone omstandigheden (en dus de ontvankelijkheid) en anderzijds de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen. Met andere woorden: de buitengewone omstandigheden mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde. Er dient vastgesteld dat de advocaat dit onderscheid niet respecteert voor wat betreft bovenstaande elementen. Indien echter geoordeeld zou worden dat deze elementen toch bij de gegrondheid zouden behoren, dan wordt verwezen naar hierboven waar deze elementen behandeld werden.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn eerste asielaanvraag, ingediend op 03.12.2007 werd afgesloten op 01.08.2008 met de beslissing 'weigering vluchtelingenstatus – weigering subsidiaire bescherming' door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De tweede asielaanvraag van betrokkene, ingediend op 09.10.2008, werd afgesloten op 05.11.2008 met de beslissing 'weigering van in overwegingname van een asielaanvraag' door de Dienst Vreemdelingenzaken. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 05.11.2008 en verblijft sindsdien illegaal in België. De duur van de procedures – namelijk ongeveer 8 maanden voor de eerste en ongeveer een maand vo voor de tweede asielprocedure – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

(...)."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit informatie verschaft door de verwerende partij blijkt dat verzoeker op 14 mei 2011 werd gerepatriëerd.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

2.2. Ter zitting van 8 mei 2012 bevestigt de raadsvrouw van verzoeker dat verzoeker werd gerepatriëerd. Zij meent dat er nog steeds sprake is van een belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing omdat verzoekers familie nog in België verblijft en deze familie de opdracht gegeven heeft om te volharden in de procedure. Zij voegt hieraan toe dat de familie geen nieuws meer heeft van verzoeker.

2.3. Er dient te worden vastgesteld dat het de eerste keer is dat de familie van verzoeker ter sprake komt. Uit de stukken van het dossier blijkt niet dat er familieleden van verzoeker in België zijn en in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet blijkt niet dat hij melding heeft gemaakt van een familielid dat in België zou verblijven. De getuigenverklaringen die verzoeker voorlegt, zijn afkomstig van vrienden en kennissen maar niet van familieleden.

Verzoeker kan bijgevolg zijn belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing niet louter putten uit de ongestaafde omstandigheid dat er familieleden van hem in België zouden verblijven. Bovendien wordt vastgesteld dat de advocaat ter zitting bevestigt dat er geen nieuws meer is van verzoeker. Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat *in casu* niet is aangetoond wat het belang is van verzoeker bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET